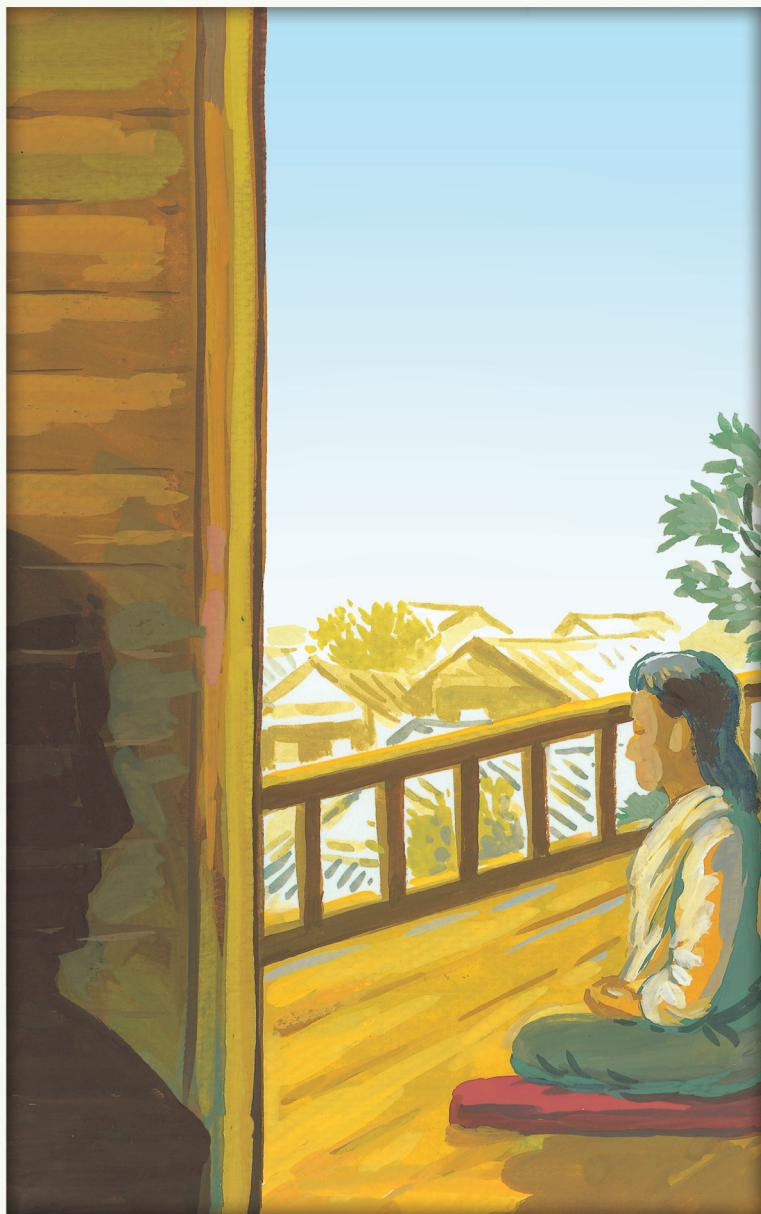

กว่าจะเข้าถึงธรรม

สมัยนั้นการคมนาคมลำบาก เดินทางไปเรียนธรรมะเป็นประจำก็ไม่สะดวก ท่านเศรษฐีจึงเชิญอาจารย์สอนปฏิบัติธรรม มาจากวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ แล้วบุญก็บังดาล ให้คุณยายได้พบกับผู้ที่เคยสร้างบารมีร่วมกับ ท่านมานานนับภพนับชาติกันไม่ถ้วน คือ คุณยายอุบาสิกาทองสุก ลำแดงปิ่น ผู้เป็น ปฐมาจารย์ ขณะนั้นท่านยังครองเพศคฤหัสถ์ ยังไม่ได้บวชเป็นแม่ชี พระเดชพระคุณหลวงปู่ วัดปากน้ำได้มอบหมายให้ท่านทำหน้าที่เผยแผ่

...กว่าจะเข้าถึงธรรม...

เพราะท่านเข้าถึงพระธรรมกายแล้ว ท่านจึงได้
มาแนะนำธรรมปฏิบัติที่บ้านของคุณนาย
เลียบ ซึ่งคุณยายอาศัยอยู่

เวลาคุณนายเลียบเรียนธรรมะก็จะ
นั่งกันบนดาดฟ้า ส่วนคุณยายแม้มีความ
สนใจอย่างมากอยากจะตามขึ้นไปเรียนด้วย
แต่ก็ไม่กล้าเพราะคิดว่าตนเป็นคนรับใช้
ไม่ควรที่จะเข้าไปนั่งกับเจ้านาย ท่านจึงได้แต่
แอบเมียงมองดูและเงี่ยหูฟังว่าสอนอะไรบ้าง
เมื่อได้ยินคำว่า “สัมมา อะระหัง” เท่านั้นก็
ดีใจ แล้วทุ่มเทศุ์ตัวโดยบริหารจัดการจัดสรรเวลา
ทำภารกิจที่ได้รับมอบหมายเอาไว้ให้เสร็จ

...กว่าจะเข้าถึงธรรม...

เรียบร้อยสมบูรณ์อย่างไม่มีที่ติ และสงวนเวลา
ที่เหลือเอาไว้สำหรับการประพฤติปฏิบัติธรรม
อย่างแอบ ๆ ช่อน ๆ ลักลอบทำความดีโดย
ลองปฏิบัติธรรมด้วยตนเอง

นอกจากนี้คุณยายยังต้องทำความดี
เพิ่มเติมด้วยการดูแลและอุปฐากคุณยาย
ทองสุขผู้เป็นครูบาอาจารย์ของคุณยายเลียบ
ด้วยหวังว่าท่านจะถ่ายทอดธรรมะคือวิชา
ธรรมกายให้ เมื่อคุณยายอาจารย์ทองสุข
มาพักอยู่ที่บ้านเพื่อสอนธรรมะ ท่านก็จะดูแล
ซักปรินเสื้อผ้า จัดหาอาหาร ที่พัก ที่หลับที่นอน
และทุกสิ่งทุกอย่าง พร้อม ๆ กับการดูแล

...กว่าจะเข้าถึงธรรม...

เอาอกเอาใจเจ้าของบ้าน งานของคุณยายจึงหนักมากแต่ก็ไม่ใช่อุปสรรคที่ทำให้ท่านมีข้ออ้าง ข้อแม่ หรือเงื่อนไขในการปฏิบัติธรรม ทุกวันท่านจะรีบทำงานแล้วก็ชิงช่วงเวลาที่มิเหลืออยู่เพียงเล็กน้อยมาแอบปฏิบัติธรรม ฝักใจหยุดใจนิ่ง เพราะท่านทราบมาว่าต้องปฏิบัติธรรมเท่านั้นจึงจะเข้าถึงพระธรรมกายได้

คุณยายท่านทำอยู่อย่างนี้จนกระทั่งคุณนายเลียบและคุณยายทองสุขเกิดความเห็นใจ จึงอนุญาตให้เรียนธรรมะด้วยกัน บนดาดฟ้าอย่างเปิดเผย คุณยายรู้สึกดีใจมาก

...กว่าจะเข้าถึงธรรม...

เวลากลางวันท่านก็ขยันทำงานให้เสร็จเพื่อที่จะได้มีเวลาเรียนธรรมะกับคุณยายทองสุข เมื่อเข้าเรียนแล้ว ท่านก็จะได้อินแต่เรื่องนรกสวรรค์ที่คุณยายทองสุขเล่าให้ฟังอยู่เรื่อย ๆ จึงเป็นแรงผลักดันให้ท่านตั้งใจฝึกปฏิบัติยิ่งขึ้นไปอีก ท่านต้องขยันทำงานบ้านเพื่อหาเวลาว่างมาปฏิบัติธรรมเพิ่มเติม แต่ก็นั่งได้ไม่นานเท่าไรเพราะเกรงว่าคุณนายเลียบจะตำหนิเรื่องงาน ท่านต้องแอบทำความดีอยู่เสมอๆ แม้จะมีเวลาว่างแค่ 5 นาที ก็จะเดินเข้าห้องพระเพราะห้องพระไม่ค่อยจะมีใครเข้ากัน พอได้อินเสียงใครเดินผ่านมาก็จะลุก

...กว่าจะเข้าถึงธรรม...

ทันที ปฏิบัติใหม่ๆ ก็รู้สึกทึบๆ ตื้อๆ ต่อมา
จึงค่อยๆ โล่ง โปร่ง เบา สบาย แต่ผลการ
ปฏิบัติธรรมก็ยังไม่คงที่นัก วันนี้ได้ พรุ่งนี้ไม่
ได้ สลับกันไปมา ต้องค่อยเรียนรู้และสั่งสม
ประสบการณ์ไปเรื่อยๆ กว่าจะมีประสบการณ์
เห็นจุดเล็กๆ ที่เหมือนดวงดาวก็ใช้เวลาพอ
สมควร

ท่านเล่าให้หลวงพ่อฟังว่า วันหนึ่ง
ท่านไม่ได้คิดอะไรรู้สึกวุ่นวายและนิ่ง ใน
ท่ามกลางความมืดท่านก็เริ่มเห็นจุดใสๆ
เหมือนดวงดาวที่เกิดขึ้นมาเองพร้อมกับ
ความสุขในขณะที่รู้สึกว้าวหายไป ท่านเล่า

ให้ฟังว่า ยายมีความสุขจัง เพียงแค่ได้เห็นจุด
ใสๆ เล็กๆ เหมือนดวงดาวในอากาศ แล้ว
ดวงดาวนั้นก็ค่อยๆ ขยายใหญ่ขึ้น บางวันก็
ชัดมาก บางวันก็ชัดน้อย เห็นอยู่เกือบทุกวัน
ท่านจึงกราบเรียนคุณยายทองสุข “พี่ๆ ฉัน
เห็นดวงใสๆ แล้ว” คุณยายทองสุขท่านก็
ย้าว่าให้หยุดนิ่งต่อไปเรื่อย ๆ นับตั้งแต่นั้น
ท่านก็พยายามประคองใจอยู่ตลอดเวลา ทำ
สมาธิเพียงแค่วันละสองเวลา คือยามหลับตา
กับลืมตา ไม่ว่าจะทำงานบ้านหรือทำกิจใด ๆ
ท่านก็รักษาใจให้อยู่ภายในไปด้วย หยุดนิ่งดู
ดวงที่ชัดบ้างไม่ชัดบ้าง ดูไปสบาย ๆ จนกระทั่ง

...กว่าจะเข้าถึงธรรม...

วันหนึ่งท่านได้เห็นดวงชัดใส ท่านบอกว่าใส
มากมีขนาดเท่ากับฟองไข่แดงของไก่ ติดอยู่ที่
กลางกาย แล้วก็จืดจางนิ่งไปเรื่อย ๆ จนกระทั่ง
เข้าถึงพระธรรมกาย ท่านบอกว่าองค์พระ
ขึ้นมาเองแล้วก็เกิดความสุขความปีติใจอย่าง
ไม่มีประมาณ

กว่าที่คุณยายของเราจะเข้าถึง
พระธรรมกายได้ก็ต้องอาศัยความเพียร
ความอดทน และความเสียสละ ยอมทน
ทุกอย่าง ท่านต้องทำอย่างจริงจังต่อเนื่องกัน
แล้วในที่สุดท่านก็สมหวัง ความสำเร็จของ
ท่านจึงไม่ได้เกิดขึ้นอย่างง่าย ๆ และเมื่อท่าน

...กว่าจะเข้าถึงธรรม...

ได้เข้าถึงพระธรรมกายแล้ว ท่านก็มุ่งมั่นทำ
ในสิ่งที่ปรารถนาต่อไป นั่นคือการตามหาพ่อ
ในโลกเพื่อสะสางเรื่องที่ยังค้างคาใจมา
เนิ่นนานนั่นเอง

